

melodij in veličastva; to nam kaže njega nežna glavca, oprta ob desno roko, katere mezinček se mu rádosti in veselja globoko vrta v nežno in okroglo njega lice!.. Pač mora biti nebeško veselje neizrečeno veliko! Kolika sreča za nas, ako bi nam bilo gledati z otročjo nedolžnostjo in občutljivostjo vse óne rajske lepôte, od katerih goveri sv. pismo: „Okó ni videlo, uhó ni slišalo, niti je v srce človekovo prišlo, kar je Bog ónim pripravil, kateri ga ljubijo.“ — Morebiti se je ravnokar vzdignila zavésa zgoraj v nebeških prostorih in „Gospod“ hodi v nebeškem veličastvu, obdan od angelov in nebeških trum, prepevajóčih mu čast in slavo, s slovesno godbo, katere glasov ne more popisati nobeno peró človeško! O le gledaj in poslušaj, prav pazno gledaj in poslušaj, ti nežno in presrečno detetce, in kadar ti bode prostóst, spomni se tudi nas ter pridi in povej nam vsaj v sladkih sanjah, kar si videlo in slišalo tam góri, od koder tako prijetno sije solnce, razlivajoč svoje žarke čez vso zemljo, ogrevajoč in oživljajoč jo. O pridi, pridi in utrdi nas v boji našega življenja, da bodemo vredni tudi mi, vzdigniti se na nebeških oblacih in — če tudi le iz skromne daljave! — poslušati in gledati, kaj se godí tù zgoraj! — In, kako ti je imé, dete presrečno? Kdo si, in od kod si? Kdo so ti bili roditelji tukaj na zemlji? Ali si bivalo v ubožnej kočí pod slamnato streho, ali v prostornej, sijajnej palači? Ne odgovoriš ničesar! Dà, dà, niti slišati nočeš več o našej solznej dolini, kjer ti je bilo prestajati toliko vročine in mraza, kjer ti je nedostajalo potrebne hrane, čevljev in obleke. Mrzel kotiček v siromašnej kočí ti je bila posteljica!.. Lehák in globok vzdihljeje, jeden sam mil pdgled še na svoje stariše, in — pretrgana je bila nit tvojemu nežnemu življenju, vzdignil si se na skrivnostnih oblacih in šel gledat rajskih sladkosti. O pezabi in oprosti zapeljivemu svetu skušnjav, kjer nas je tako malo, da bi prestali pravno izkušnjo življenja, a ti si jo užé prestalo, detetce milo, ter si vzprejelo najboljšo službo „angel Gospodov“ biti, da izpolnjuješ Njegovo sveto voljo in poslušáš glas Njegovega govorjenja. O kako si blaženo in srečno!

I. T.

—*—

Pri krésu.

Srčno bratje se radujmo,
Kresni večer je nocój!
S petjem, krikom ga praznujmo,
Glas povzdigne vsak naj svoj!

Svetlo vžé gori gromada,
Dvíga v zrak se njeni plám,
To slovanska je navada,
Ki zdaj radost dela nam.

Tjá k gromadi se vstopímo,
Dajmo v zvezo si roké,
V pesni glase povzdignímo,
Da donelo bo v dolé:

„Slave matere sinovi
Vrli mi Slovenci smò;
Naj tekó nam sreče dnevi,
Za omiko, svóbedo!

Bog obváruj nas nezgode,
Varuj naš slovenski dom!
Sloga naj nam gaslo bode,
Vtihnè naj sovražni grom!

Kot za krésno to zabavo
Les gori gromade té —
Tak za dom in božjo slavo
Srca naša naj goré!“

Josip Prošén.

—*—